

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v trestnej veci proti obžalovanému **Doc. MUDr. M. Š., CSc.**, pre trestný čin prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody podľa § 160a ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, na verejnom zasadnutí konanom dňa 7. apríla 2008 v Bratislave, prerokoval odvolanie obžalovaného, proti rozsudku Špeciálneho súdu v Pezinku, z 8. februára 2006, sp. zn. PK 2 Tš 3/2005, a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 256 Tr. por. v znení účinnom do 1. januára 2006 odvolanie obžalovaného Doc. MUDr. M. Š., CSc., **s a z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Špeciálneho súdu v Pezinku, z 8. februára 2006, sp. zn. PK 2 Tš/2005, bol obžalovaný Doc. MUDr. M. Š., CSc., uznaný vinným z trestného činu prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody podľa § 160a ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, na tom skutkovom základe, že:

dňa 30. júna 2003 v čase o 8.58 hod. z neustáleného miesta telefonoval zo svojho mobilného telefónu číslo X. R. K., trvalým bydliskom V. L. č. X., na jeho mobilný telefón s číslom X. a požadoval od neho úplatok za pôrodnický úkon zo dňa 25. júna 2003, ktorému sa podrobila jeho manželka vo Fakultnej nemocnici R., výšku úplatku upresnil pri osobnom stretnutí na jeho pracovisku v mesiaci november 2003 na čiastku 10 000 Sk s podmienkou, že ak mu úplatok nedá, tak vyškrtnie jeho manželku zo zoznamu svojich pacientok a dňa 27. januára 2004 v čase asi okolo 12.00 hod. v ambulancii číslo X. vo Fakultnej

nemocnici B. prevzal od R. K. úplatok v sume 7 000 Sk a následne peniaze ukryl v miestnosti číslo X., kde boli pri prehliadke týchto priestorov nájdené a zaistené.

Za to mu bol podľa § 160a ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 uložený trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) mesiacov.

Podľa § 58 ods. 1 písm. a/, § 59 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 mu bol výkon uloženého trestu podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 2 (dva) roky.

Podľa § 53 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 mu bol uložený peňažný trest vo výške 30 000 (tridsaťtisíc) Sk.

Podľa § 54 ods. 3 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 mu bol pre prípad zmarenia výkonu peňažného trestu uložený náhradný trest odňatia slobody vo výmere jedného roka.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný Doc. MUDr. M. Š., CSc. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že žalovaného trestného činu sa nedopustil. V konaní nebol vykonaný jediný dôkaz, ktorý by preukazoval, že od svedka K. žiadal alebo prijal úplatok. Rozhodnutie prvostupňového súdu je založené na rozporných výpovediach svedkov K., ktorí jeden o druhom tvrdili, že práve tento odovzdal úplatok. Rozpory vo výpovediach svedkov sa doplneným dokazovaním odstrániť nepodarilo, naopak, tieto sa ešte prehĺbili. Na bankovkách, ktoré boli nájdené v miestnosti č. X. neboli nájdené jeho daktyloskopické odtlačky, čo svedčí o tom, že on s peniazmi nemanipuloval a tieto boli podstrčené s cieľom ho diskreditovať.

Celá záležitosť je manipuláciou zo strany orgánov činných v trestnom konaní vrátane súdu, pretože v tom čase potrebovali za každú cenu vykázat' výsledky v boji proti korupcii. Polícia prostredníctvom svojich príslušníkov (svedok Z.) neprípustným spôsobom zasahovala do priebehu skutkového deja v snahu docieľiť prevzatie peňazí od svedka K. a svedčí o tom tá skutočnosť, že zo zvukového záznamu boli vymazané telefonické rozhovory medzi svedkom K. a svedkom Z., ktorý riadil

policajnú akciu. Samosudca na hlavnom pojednávaní uviedol skutočnosti ohľadne potratu svedkyne K., ktoré nemohol vedieť zo spisového materiálu a ani zo zadováženej zdravotnej dokumentácie. Svedčí to o snahe stíhať obžalovaného aj za nedovolené prerušenie tehotenstva.

Obžalovaný tiež uviedol, že nie je pravdou, že by odmietal vydať svedkyňi K. zdravotnú dokumentáciu. Táto je síce majetkom zdravotníckeho zariadenia, avšak bol ochotný dať svedkyňi kópiu. Svedkyňa okrem toho nemala žiaden nárok na vyšetrenie v tomto zdravotníckom zariadení.

Svedok K. ako agent polície prekročil zákonné medze, keď mu opakovane ponúkal peniaze, ktoré od neho nežiadal a aj ich odmietol zobrať. Odôvodnenie prvostupňového súdu v tom smere, že svedok konal v súlade so zákonom preto vyznieva nepresvedčivo a účelovo, keď súd vytvoril zákonom nepoznaný pojem „agenta kontrolóra“.

Na základe uvedených skutočností obžalovaný žiadal, aby bol prvostupňový rozsudok zrušený v celom rozsahu a on bol spod obžaloby oslobodený, alternatívne aby bola vec vrátená špeciálnemu súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Prokurátorka Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky s poukazom na správnosť prvostupňového rozsudku navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací na podklade odvolania obžalovaného podľa § 254 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov rozsudku, proti ktorým mohol odvolateľ podať odvolanie, i správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozsudku, prihliadajúc pritom i na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

V prvom rade je potrebné uviesť, že prvostupňový súd vykonal vo veci dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne skutkové aj právne závery. Svoje rozhodnutie aj náležite a podrobne odôvodnil. Na toto

odôvodnenie odvolací súd poukazuje v celom rozsahu a k odvolacím námietkam obžalovaného dodáva:

Prvostupňový súd po zrušení pôvodného odsudzujúceho rozsudku z 8. septembra 2005 vykonal doplnenie dokazovania v rozsahu nariadenom odvolacím súdom.

Výsluchom svedkov manželov K. a obžalovaného za súčasného prehratia zvukového záznamu z 27. januára 2004 súd ustálil, že to bol práve svedok K., kto odovzdal obžalovanému peniaze požadované ako úplatok. Vyplýva to nepriamo aj z výpovedí samotného obžalovaného, ktorý vypovedal, že to bol práve svedok K., ktorý mu ponúkal opätovne peniaze (peniaze odmietol vziať) a nikdy v tejto súvislosti nespomínal svedkyňu K. Rozpor vo svojich predchádzajúcich výpovediach navzájom a rozpor s poslednou výpoveďou o tejto skutočnosti svedkovia vysvetlili neobvyklosťou situácie, do ktorej sa dostali a ktorá bola pre nich neprijemná.

Je nesporným, že peniaze v sume 7 000 Sk sa pri prehliadke priestorov v miestnosti č. 56 našli. Išlo o sedem kusov tisícikorunových bankoviek z celkovo pätnásťtisícovej sumy evidovaných peňazí z policajných zdrojov, ktoré policajti odovzdali pred policajnou akciou na tento účel svedkovi K.

Neprichádza do úvahy, aby tieto bankovky niekto na miesto, kde boli nájdené, podstrčil. Svedkyňa K. bola celý čas až do konca vyšetrenia a odchodu z ambulancie v prítomnosti obžalovaného a aj zdravotnej sestry svedkyne K. Svedok K. bol v čase, ktorý bol identifikovaný ako moment odovzdania peňazí (vyplýva to z kontextu rozhovoru) a aj predtým taktiež v priestoroch ordinácie iba v prítomnosti obžalovaného a zdravotnej sestry. Pred samotným vyšetrením svedkyne K., ktorému predchádzalo odovzdanie peňazí, svedok z ordinácie odišiel a už nemal možnosť peniaze podstrčiť.

Peniaze si mal obžalovaný po prevzatí dať do vrecka na lekárskom plášti a zrejme v čase, keď išiel do sesterskej izby privolať svedkyňu K. k vyšetreniu svedkyne K. uschoval peniaze pod krabicu, kde boli aj nájdené. Pritom policajti vykonávajúci zákrok peniaze najprv hľadali vo vrecku plášťa obžalovaného

a v ordinácii, a to pomerne dlho, až keď peniaze nemohli nájsť, pristúpili k prehliadke príľahlých priestorov a bankovky našli vo vedľajšej miestnosti. Je treba pripomenúť, že ak by niekto chcel peniaze podstrčiť obžalovanému bez jeho vedomia a tak mu poškodiť, mohol podstrčiť celú sumu pätnásťtisíc slovenských korún. Nájdená však bola len suma sedemtisíc slovenských korún, teda práve toľko, koľko vyplynulo z rozhovoru medzi zúčastnenými.

Je samozrejmé, že existujú len zvukové záznamy dvoch stretnutí obžalovaného so svedkom K., v druhom prípade aj za účasti ďalších osôb, pretože stretnutia sa zaznamenávali až v čase, keď svedok K. vystupoval ako policajný agent v zmysle príslušných ustanovení vtedy platného Trestného poriadku. Z obsahu týchto rozhovorov je zrejmé korupčné konanie obžalovaného a napriek tomu, že sa jednoznačne hovorilo o peniazoch, ktoré mu mali byť poskytnuté, ani raz žiadnym spôsobom toto neodmietol, svedka neposlal preč a nevydal mu zdravotný záznam jeho manželky, resp. jeho kópiu. Naopak, opätovne vyšetril po prijatí peňazí svedkyňu K. v nemocničnej ambulancii, kde ako pacientka nepatrila, čo jej a jej manželovi krátko predtým vysvetľoval aj so zdravotnou sestrou. Z výpovedí obžalovaného, ale aj ďalších svedkov vyplýva, že takýchto „privátnych“ pacientok mal obžalovaný v ambulancii viacero.

Čo sa týka chýbajúcich častí zvukového záznamu, tak je potrebné uviesť, že bolo chybou polície, že tieto telefonické rozhovory medzi svedkom K. a riadiacim dôstojníkom polície svedkom Z. neboli od počiatku súčasťou zvukového záznamu z 27. januára 2004. Odvolaciemu súdu nie je známy dôvod, prečo boli zo záznamu vyradené, ale tieto nahrávky sa podarilo prvostupňovému súdu z policajných zdrojov zabezpečiť a ich prehratím (prepis je súčasťou spisu) a výsluchom svedkov zistiť, že išlo iba o zisťovanie zo strany policajtov, či už došlo k odovzdaniu peňazí a či už môžu vykonať zásah v ambulancii. Z obsahu týchto rozhovorov nemožno v žiadnom prípade vyvodiť záver, že išlo o snahu za každú cenu vyprovokovať korupčné správanie sa obžalovaného. Pritom z výpovedí samotného obžalovaného by malo vyplývať, že sa im to ani nepodarilo, pretože viackrát ponúkané peniaze odmietol. Napriek tomu tieto boli nájdené na mieste, kde ich nikto iný nemohol v kritickom čase dať.

Je pravdou, že na nájdených bankovkách neboli nájdené daktyloskopické odtlačky obžalovaného. Neboli však nájdené ani iné použiteľné daktyloskopické stopy a z miesta, kde boli peniaze uschované je zrejmé, že v tomto smere obžalovaný prejavil značnú opatrnosť po prevzatí peňazí.

Neobstojí ani tvrdenie obhajoby na zainteresovaní samosudcu na určitej snahe orgánov trestného konania o diskreditáciu obžalovaného. Namietaná skutočnosť o potrate svedkyne K. bola spomínaná v rozhovore medzi obžalovaným a svedkom K. dňa 22. januára 2004, je zachytená vo zvukovom zázname a v prepise záznamu na č. I. 189 spisu. Samosudca rovnako ako odvolací súd túto okolnosť zistil pri štúdiu spisového materiálu. Odvolací súd nezistil žiadne skutočnosti podporujúce tvrdenia obžalovaného o akejsi snahe policajných orgánov o jeho diskreditáciu za každú cenu.

Čo sa týka konania svedka K. v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku, tak zo spisového materiálu vyplýva jednoznačne, že tento po priamej výzve obžalovaného na uhradenie podlžnosti a po osobnom stretnutí v snahe získať zdravotnú dokumentáciu manželky oznámil policajným orgánom korupčné správanie obžalovaného. Príslušným postupom sa stal agentom a ďalšie stretnutia už boli zaznamenávané zvukovým záznamom. Z obsahu týchto záznamov nevyplýva, že by svedok provokoval korupčné správanie u obžalovaného, ale že hovorili o jeho predchádzajúcich finančných požiadavkách, tieto upresňovali a dohadovali podmienky ich splnenia. K odovzdaniu peňazí nakoniec aj pri druhom stretnutí došlo napriek tomu, že obžalovaný mal viacero možností peniaze odmietnuť a vlastne ani nemal dôvod sa so svedkami K. stretnúť.

Odvolací súd preto dospel k záveru, že medze zákonného postavenia agenta v zmysle § 88b Tr. por. účinného do 1. januára 2006 neboli v žiadnom smere prekročené.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd zistil, že prvostupňový súd postupoval správne a v súlade so zákonom a zisteným skutkovým stavom, keď uznal obžalovaného vinným z trestného činu prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody podľa § 160a ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006.

Rovnako správne sú potom aj výroky o uloženom treste odňatia slobody a peňažnom treste.

V ostatnom odvolací súd poukazuje v celom rozsahu na podrobné odôvodnenie prvostupňového rozsudku, ktorého závery si osvojuje.

Keďže Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil dôvodnosť odvolacích tvrdení obžalovaného Doc. MUDr. M. Š., CSc., v žiadnom smere, jeho odvolanie podľa § 256 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 7. apríla 2008

JUDr. Jozef K a n d e r a, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: